

de er politikere, administratorer eller kunstnere.

Vagn Dybdahl

Erling Bjøl: *Fra magtens korridorer. Erindringer fra 60'erne, 70'erne & 80'erne.* (Politikens Forlag, 1994). 272 s., 269 kr.

Hermed afslutter Erling Bjøl de erindringer, han i 1993 begyndte med *Set i bakspejlet* (se *Historie*, 1994, s. 156f). Der er tre hovedemner i bogen: tiden 1963-83 som professor i international politik i Århus og sideløbende dermed hans virke som reporter for *Politiken* med portrætter af de mange internationale politikere, Erling Bjøl traf. Et tredje hovedemne er virket som historiker gennem egne værker og som redaktør. Til disse emner kommer spredt oplysninger om *Politikens* ledelse og sidst et stykke om livet som pensionist og om det at være ramt af blindhed.

Professortiden er væsentlig som et bidrag til belysning af opbygningen af statskundskabsstudiet i Århus. Det er ikke en systematisk behandling, men snarere en række impressionistiske skildringer af studenternes forståelse af det nye fags indhold og formål og af forholdet mellem lærere og studenter ikke mindst under den nye styrelseslov, der ikke havde megen sympati hos Erling Bjøl.

I professortiden fortsatte Erling Bjøl med store reportagerejser ude i verden og med studierejser, der i reglen samtidigt affødte korrespondancer til *Politiken*. Det var en virksomhed, der førte ham i forbindelse med en række af tidens ledende statsmænd. Det var i øvrigt også en side af virksomheden – hvad Erling Bjøl ikke selv siger, men

hans studenter har berettet – der gav hans undervisning liv og hævede den over den teoretisering, som kunne have ført til en stiv og verdensfjern formalisering. Til gengæld har hans behandling af personer og begivenheder nydt gavn af den større indsigt og forståelse, arbejdet med fagets teori gav ham. Der er bestandig henvist til de artikler og kronikker, som rejserne medførte, og dermed rummer erindringerne også mulighederne for en videregående udnyttelse af de samtidige vurderinger. Som i det foregående bind er der jævnligt kategoriske personkarakteristikker, som forekommer lidet afbalancerede, måske unødvendige (»den pluskæbede prins« – om Konstantin af Grækenland).

Det historiografiske afsnit handler dels om Erling Bjøls egne værker, navnlig verdenshistorien efter 1945 og kulturhistorien, dels om hans redaktion af den store fællesnordiske verdenshistorie. Det er meget væsentlige bidrag til tilblivelsen af værkerne og til deres gang ude i de nordiske lande. Det er et afsnit, der er givende, men dog med fordel kunne have været gjort fyldigere bl.a. med mere om forfatterens eget syn på, hvordan sådanne større oversigtsværker bør gribes an, og hvilke stofområder der bør indgå i skildringerne.

Bogens »udenværker«, illustrationer og register, er af vidt forskellig valør. Illustrationerne er fine og velvalgte; registeret er som i det foregående bind meget mangelfuldt. Denne sidste mangel forringer opslagsværdien i det værk, der ellers også ved dets stilistiske kvaliteter vil blive stående højt i memoirelitteraturen.

Vagn Dybdahl